

begejstret for det foreliggende Lovforslag. Thi hvis det ophøjes til Lov i den nu foreliggende Skikkelse, vil det jo netop udelukke den Mand, som han beklagede sig over, er blevet udelukket. . . . . (Modsigelse). . . . . Jo, det vil det, thi han har 1,200 Kr. i Indtægt, og en Mand ude paa Landet med 1,100 Kr. i aarlig Indtægt kan ikke blive staaende i Sygekassen ifølge Lovforslagets Satser. Jeg tror derfor, at naar det ærede Medlem har den Opfattelse, at der er begaaet Uret mod denne Mand, og at der følgelig ogsaa vil kunne øves den samme Uret imod ham, naar denne Lov vedtages, gjorde man bedre i at følge min Henstilling om at stryge de faste Satser eller i hvert Fald at gøre dem mindre virkende og indsætte Skønnet ved Siden deraf. Jeg tror i det hele taget, det vilde virke bedre for Sygekassevirksomheden her i Landet.

Kierkegaard: De faldne Udtalelser frister mig ikke til at forlænge Debatten i nogen synderlig Grad, men et Par Bemærkninger ønsker jeg alligevel at gøre, forinden Forhandlingen slutter. Jeg skal da først vende mig til den højtærede Minister. Jeg havde ganske vist i Lovforslagets § 6, 5te Stykke, fundet en Uoverensstemmelse mellem Lovforslagets Tekst og Ministerens Udtalelser ved Forelæggelsen, men denne Uoverensstemmelse gjaldt ikke Formuen, men derimod det særskilte Medlemsbidrag, som et Medlem maatte betale, saafremt hans Indtægter gik over den fastsatte Skala. Thi der staar i Lovforslaget, at Bidraget skal fastsættes i Vedtægten og mindst have samme Størrelse som det til Medlemmets ordinære Kontingent svarende Tilskud fra det offentlige, og dette er en Femtedel af Kontingentet, medens Ministeren udtalte ved Forelæggelsen, at vedkommende skulde betale et særskilt Bidrag paa en Femtedel plus de 2 Kr., som nu af Statskassen betales pr. Medlem. Det er deri, jeg finder Uoverensstemmelsen.

Den højtærede Minister mente ikke, at de af mig omtalte Sygekasser for bemidlede Personer vilde have synderlig Interesse af at komme ind under Statskontrollen, naar de slet ikke fik nogen Understøttelse, idet det jo er givet, — og det sagde jeg ogsaa i mit Foredrag i Forgaars — at en saadan Kasse absolut ikke skulde have nogen Støtte hverken fra Staten, Amtet eller Sognekommunerne. Men jeg nævnedes med det samme, at en saadan Kasses Medlemmer vilde føle sig tryg ved en Statsanerkendelse, som sikrede Medlemmerne, at Kassens

Regnskabsvæsen var i Orden, at Kassen var i Stand til at præstere de Ydelser, Vedtægten hjemlede, og endelig, at Kassen blev styret efter lovbundne Regler, og jeg føjede til, at kunde man saa paa en eller anden Maade bringe disse Kasser i Forbindelse med de nu eksisterende anerkendte Sygekasser, vilde Administrationsudgifterne kunne bringes ned til et rent Minimum. Det er nu min Tro, at Medlemmerne i en saadan Kasse vilde forstaa at værdsætte disse Goder saa stærkt, at de straks vilde søge Anerkendelse, saa meget mere som dette at søge Anerkendelse jo ikke er ensbetydende med at opgive Selvstyret, ingenlunde.

Det, som det under disse Forhandlinger har interesseret mig mest at høre, er de Udtalelser, som er faldne fra de socialdemokratiske Medlemmer af Tinget, det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning) og det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen); thi det forekommer mig, at det var en helt anden Tone end den, man sædvanligvis hører fra den Kant. Vi er ellers vant til fra den Side at høre Tale om den fattige Arbejder, den Arbejder, der sulter og lider Nød. Men under Forhandlingen her har de ærede Medlemmer kæmpet drabeligt, ikke for den fattige Arbejder, der lider Sult og Nød, men for den velstillede Arbejder (Stauning: Hvad er det for en?). Det er f. Eks. en Arbejder, der som Sygekassemedlem her i København kan have en Indtægt paa 1,800 Kr., og hvis han har Børn i Ægteskabet, endnu mere. Det er muligt, at de Herrer betragter en saadan Arbejder som en fattig Arbejder; men saa maa de ikke tage os andre fortrydeligt op, hvis vi betragter ham under en lidt anden Synsvinkel. Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) nævnede i Gaar en Arbejder med Kone og to Børn og 2,300 Kr. i Indkomst, og han sagde om denne Arbejder, at efter det foreliggende Lovforslag skulde han smides ud af Sygekassen. For at kunne smides ud maa han selvfølgelig først være Medlem af en Sygekasse. Altsaa, denne Mand med Kone og to Børn og 2,300 Kr. i Aarsindtægt er Medlem af en Sygekasse. Men saa skal han jo ikke smides ud ifølge Lovforslaget. Jeg beder det ærede Medlem læse Lovforslaget igennem. Vedkommende Arbejder kan blive staaende i Sygekassen, indtil hans Aarsindtægt bliver 2,750 Kr., og først da kommer, skal vi sige Kongens Foged.

Jeg begriber ikke, at de Herrer overfor dette Lovforslag overhovedet vil tage Ordet